

Antiqvae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

XLV [i. e. XXXVI]. Qvomodo Senio Et laboribus exhaustus diem obierit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-64160)

QVOMODO SENIO ET
*laboribus exhaustus diem
 obierit.*

XLV.

POSTERO vero tempore tam morbo quam senio exhaustis virib^z corporis indies dissolui cœpit, & labore infirmitatis continue ad laborum finem tendere. Itaq; cum se acrius premente languore in proximo ad dominum speraret migraturum, illud amicum sibi semper ac solitum opus elemosynæ tanto ardenter exercuit, quanto illi constabat, quod diu hoc exercere non daretur. Omnia igitur loca, omnes domus, & curtes circa positæ, imo tota ciuitas, eo volente atque iubente, pauperibus & peregrinis repleta fuit. aderant viduarum & orphanorum longa examina clericorum, & monachorū intrantium & excentium multitudines negotio beato pī mercatoris iam adire parantis ad extremas nundinas. sacras dixerim; in quibus terrenis cœlestia, temporalibus æterna bona comparabat. Feruebant sane circa illius lectum cœli terræq; sancta negotia & Martha semper solicita, & turbata circa multa, & innumerabilis humanitatis officio nec languida iam morti^z vicina cessavit ab operibus suis plurimis propter unum, quod sciebat esse necessarium. Cum Abbatibus enim & positis suis de omnibus ordinavit, Ecclesiæ & ecclœbia sua & diuersoria intima retractatione digestis, singulisq; prout oportunum videbatur, sumptus & necessaria suppleuit. Cerneret iam oleam vberem & frugiferam, solita vberitate vberiorem, & copiosissimis fructibus onustam, totam se carpentium manibus inclinare. Et reuera mirum valde est, quod hic inexhausta benignitatis archa quæ tot ante die

diebus ad erogandum iugiter patuit, adhuc tantillo tempore tantum quod erogaret habere potuerit. O Martha Martha deuota domini, quando vel quomodo sentires egestatem? Quis enim donantium donanti omnia egens vñquam factus est? Interea vero languor magis magisq; spiritum luctatēm vrgebat, riteq; dispositis omnibus, quęcunq; post se victuris præstare potuit, supplici & pura confessione præmissa, olea illa & placida & sacra vñctione sacri olei delibuta, propiciabile viaticū corpus domini percepit, & circumstante illo suo semper familiarji collegio virorum, religiosanctorum tam monachorum quam clericorum, psalmis & orationibus agenem eius deuote Deo commendantium, plenam operibus bonis & eleemosynis, plenam honoris & gratiæ animam exaltauit in cœlum. Quid multa? Flebat ciuitas vniuersa, iuuenes, & virgines, senes cum junioribus: flebat omnis ordo, flebat omnis religio, diuites, & pauperes, nobiles, & mediocres cum plebe rusticana omnes patrem ademprum lugebant amarius quanto ab omnibus illis carius ipse amabatur. Monasteria & Ecclesiæ longe vel prope positæ; Magnates & capitanei prouinciae, fama mortis eius exciti ex omni parte cōfuebant: se ingratos atq; inertes arbitrati, si eius quem tantopere dilexerant, funeri non adesent, vel si debitos honores tantis exequijs non præstarent.

DE ADVENTV EPISCOPI.

SVPERVENIT quoq; sacræ semper memoriaz XLVI.
IMBICO * Orbipolensis Episcopus, vir clarus
& prudens tam eloquij venustate vel ingenio,
quam etiam sapientia præpollens. Superuenit,
inquam, amicus & amici exequias inuisens & dolenti &
Ooo ; arden-